

Framhald av síðu 9

mattu bakka frá aftur, og onkur annar var eisini illa staddur við Sumbiarhólum.

I Porkeri komu allir bátarnir aftur um kvöldið uttan «Búgvín», men i Vági vóru fleiri ikki komnir, tá tað leið út imóti midnátt, men teir komu tá allir uttan «Leif»; i Lopra var tað maskinbáturin «Tusk», ið ikki kom aftur um kvöldið. Tá vóru fólk farin at kenna órogv um bátarnar, og «Smyril», sum lá á Vági og ein bátur, sum æt «Hjalmar» fóru at leiða, men teir sóu einki og vóru eisini illa staddir i mjørkanum. Dagin eftir vóru betri líkindi, og tíðliga tórsmorgunin kom «Leif» á Vág. Tá teir ikki vóru greiðir yvir, hvar teir vóru, kastaðu teir akkerið um náttina, men tá tað lysti i logu teir ut fyrri Vágfirði.

«Búgvín» og «Tusk» vóru framvegis ikki komnir morgunin eftir, og ti fóru nógvir bátar at leita eftir teimum.

Aftan á middag dagin eftir frættist at «Tusk» var komin til Skopunar. Við «Tusk» vóru fyra menn á útróðri, Jóhannes Nielsen og synirnir Johan og Meinert og se Jens Sofus Vestergaard, allir úr Lopra.

Teir høvdu sett linu um morgunin, og fóru so at halda snórið, meðan linan stóð; men so kom mjørkin, og teir funnu ikki linuna aftur. Fóru síðani at leita eftir landi, men kumpassin hevur svikið, ti teir eru farnir vestur gjøgnum Reyðstina i kyrrindum, ti tað var rættiliga slætt, og so norður við Suðuroynni vestanfyrri. Dagurin leið og kvöldið kom, men teir fingi ikki fatir i landi; tá náttin kom, lögdu teir stilt, og tá lýsti morgunin eftir, fóru teir aftur at sigla og komu inn til Skopunar. Har avreiddu teir fiskin, fingi benzin og hildu so leiðina suður yvir aftur; kl. 11 tórskvöldið 22. komu teir aftur til Lopra. Hesar upplýsingar hevur Hans Olaf Andersen útvega.

«Búgvín» var framvegis ikki afturkomin, og leitingin gav einki úrslit, samstundis sum tað frættist, at ymskift var ríkið upp á land i Sumba, sum kundi stava frá «Búgvánum», og ti brustu

vónirnar um, at tey sum fyrr høvdu mist so nóg, heldur ikki hesa ferð skuldu siggja nakran av sinum kærui aftur á lívi.

Ein deksbátur úr Vági «Föringur», sigldi fram við «Búgvánum» tá hann fór til lands, og tá stóðu teir við snóri, men «Búgvín» kom ikki aftur; teir bóru ikki boð i bý.

Hvussu «Búgvín» kann vera farin, verða bert gitingar, ti eingin veit frá einum at siga.

Sum longu nevnt halda menn, at rákið hevur sett «Búgván» longur inn vestur, enn teir hava roknað við, og meðan teir hava siglt eysturvíð, eru teir helst komnir so nær Sumbiarhólmi, at teir einki hava varnast fyrr enn teir vóru i vandastjövvi, ti sum nevnt, nógvi brim var við landið, og boðarnir við Sumbiarhólum vóru uppi, og mjørkin var so tjúkkur, at ikki sást fram um stavn.

I Sumba var eingin bátur á útróðri, ti tað var ikki hugsingur um at flota bát fyrri brimi, men tá kyrraði nakrar dagar eftir vanlukuna, drógu teir bát og fóru við notakikara at hyggja i vónini um at finna onkran av teimum sjálætnu aftur, men teir funnu ongan.

Fram við strondini i Sumba varð skipað fyrri vaktarhaldi á tann hátt, at menn skiftust um i bolkum at ganga vakt.

Ein teirra, sum enn er á lívi, og sum var við at ganga vakt, var Jóhannes Vestergaard (Jóhannis i Steinhúsinum) i Sumba. Jóhannis heldur sum longu nevnt, at tað sum rak á land i Sumba, og vrak sum sást flóta, ber boð um, at «Búgvín» helst er farin við Sumbiarhólum. Hann sigur, at umleið klokkan tvey um náttina millum 26. og 27. februar tók hann við vakt saman við Jósef Kjarbo (Jósef Eystan Á) og Johan Andrias Kjarbo (Hanni hjá Hanni á Gaddi); hesir eru báðir deyðir.

Teir høvdu stóra lummalykt og karbidlykt at lýsa við.

Stutt eftir, at teir tóku við vakt, sóu teir, at eitt lík sló upp á land, og teir fingi bjarga ti, og bóru tað niðan á bakkan.

Hetta var á einum staði, ið kallast Undir Fimmara-jörð, áleið har sum mala-

brúgvín endar eystureftir. Við tað sama teir lýstu, kendi Jósef Eystan Á, at tað var líkið av Petur Jensen (Petur á Hóli).

Ein ungur maður, Lars Kristiansen (i Kerinum), kom teimum til hjálpar.

Síðani vaktu teir fyrri at fáa kirkjulykilin, og líkið varð borið i kirkjuna. Stívlín var uppi á vinstra beini, men tann høgri var burtur. Líkið var óskalað. Petur i Hóli hevði ur i lumanum, og tað var steðgað umleið kl. 8.

Mikudagin 28. februar var bonarhald i Sumbiar kirkju, og kirkjan var full av fólki. Líkið av Peturi i Hóli varð síðani flutt við bili hjá Sumbiar kommunu til Lopra og haðani við postbátinum «Sigmundi» til Porkeris, ti tá var vegurin millum Vág og Lopra ikki liðugur. Sumbingarnir, sum høvdu verið við til at bjarga líkinum, og aðrir sumbingar fylgdu við til Porkeris og bóru líkið i heimið i Hólinum, har nógvi fólk varð komið saman.

Jóhannis i Steinhúsinum sigur, at tað kendist svárt at koma i heimið hjá Mikkalinu i Hólinum, nú hon hevði mist sonin Petur og seks ommusynir.

Hon segði fyrri teimum, at Petur hevði biðið um at fáa einar nýggjar hosur um morgunin, aðrenn hann fór, ti man visti aldri, hvar man kom aftur at landi, sum hann tók til. Dagin eftir, 29. februar, var jarðarferðin úr heiminum i Hólinum og i Porkeris kirkju.

Slik mongd av fólki hevði neyvan verið til eina jarðarferð i Porkeri fyrr — øll bygðin syrgdi, og fólk vóru komin úr øðrum bygðum til at fylgja og fyrri at luttaka i sorgini. Teir, sum komu við líkinum, ti Porkeris bóru tað eisini til gravar, og tað var Thulesen prestur, ið hevði jarðarferðina, sum samstundis var ein minningar-gudstænasta yvir hinar sjeý bátsfelagarnar, sum komu at hvila i vátu grov.

Thulesen prestur bar fram hetta: Hvussu havið einaferð skal geva tey aftur, sum har hvila, og øll tey, sum eru i grovini og á havinum, skulu hoyra rødd Harrans.

Teir sum sjólótust við «Búgvánum» vóru:

Petur A. Jensen, 44 ár ógiftur, Michael Mortensen, 33 ár giftur, Johan Müller, 27 ár giftur, Danjal Jacob Müller, 32 ár ógiftur, Poul Müller, 25 ár ógiftur, Petur Emil Djurhuus, 21 ár ógiftur, Michael Djurhuus, 19 ár ógiftur, Kjarlav Petersen, 17 ár ógiftur.

Sjeý teir fyrstu vóru av

somu ætt, og tann áttandi Kjarlav Petersen var úr næsta grannahúsið hjá Mikkalinu, har fleiri av hinum høvdu sína dagligu gongd.

Mikkalina i Hólinum, sum nú var 83 ár, misti her sín seinasta son, sum eftir var og seks ommusynir; mannin Mikkjal á Fossinum og tveir synir misti hon, tá «Heygabáturin» gekk burtur i november 1904, og tá misti hon eisini tveir brøður og ein bróðurson. Tá Norðstjórnan gekk burtur i mars 1910 doyði maður til eina av dotrum hennara, Johan úti á Klova, sum var faðir at Michael Mortensen, ið nú sjólætst. Fleiri aðrir av hennara næstringum umkomust eisini á sjónum.

Michael var giftur við Helenu á Miðjörð, og tey áttu eina dóttur, Nancy.

Dagin fyrri sum «Búgvín» gekk burtur, fór systir til Helenu á Miðjörð til gravar, og ti var Michael ikki á útróðri tann dagin. Petur i Hóli var heldur ikki á útróðri, ti hann var eisini við til jarðarferðina; hann var elsti maður á «Búgvánum» og formaður; Lars i Gjörðum var við sum formaður fyrri hann henda dagin.

Petur i Hóli sigldi annars sum bestimaður við «Agnes Louise», og Lars i Gjörðum var skipari.

Johan Müller (Amba) var giftur við Charlottu uttan Heyga, og tey áttu ein son John, og hon bar tann næsta, Johan undir belti.

Johan Müller (Amba) var sjúkur týsdagin 20. februar og ti var svágur hansara Petur uttan Heyga við fyrri hann.

Sámal Müller, bróður til teir triggjar, sum hava eftirnavnin Müller var við «Búgvánum» týsdagin, men bleiv sjúkur og fór ti ikki til útróðrar ónsdagin.

Hvussu tey, ið varaðu av teimum átta, sum fórust við «Búgvánum», komu ígjøgnum slíka trongd, tað duga vit so illa at fata, men eg trúgvi, at tað er ti tey hava gjørt, sum tað stendur i sálmi 55, 23. versi: Kasta tína byrði á Harran, og hann skal halda tær uppi!

Teir sangirnir, sum vórðu yrktir um «Búgván», siga okkum so nóg og lýsa umstøðurnar so væl, og ti hoyra teir saman við ti, sum her er borið fram.

Porkeri, 14. februar 1990

Hilmar Bech

Sangur um «Búgván»,

ið gekk burtur 21. februar 1940

Lag: Klynke og klage

Tíðin hon rennir, unglingin mennir,
gamlingin dregur móti deyða á strá,
Harrin ti vendir, ofta hann sendir,
unglingi fyrr enn hin gamla herfrá.

«Búgvín» hin baldi, spælir á aldu,
á síni útróðrarferð Út um Stein,
hvítir frá bógnum, dýrd er i sjónum,
um fára og vanlukku tonkti ei ein.

Komnir á grunnin teir reidskap sær funnu,
loddid tað rennur við fukandi ferð,
fiskur i heintan, teir ikki teinkja,
at færin og deyðin var teimum so nær.

Toskur og hýsa, laga at isa,
teir draga frá botni og taka inn umborð,
prisurin góður, menn eru fróir,
tala har verður mangt skemtandi orð.

Tokan seg leggur, rætt sum ein veggur,
fjalir alt landið ei glotti at sjá,
dagurin liður, er vetrartíðir,
landið má náast áðrenn nátt kemur á.

Inn verður drigið, stíma frá miði,
bert eftir ætlan so seta teir kós,
svart er sum náttin, eingin sást glottin,
einki sást til nakað vitanna ljós.

Komnir at brimi, boðin hin grími,
lúrir at sora hvørt borð og hvørt band,
hann seg ei spardi, farið hann særði,
beinleidis inn undir brotið tað rann.

Sló tað i sponir, upp sendast bonir,
Harri tá hjalp mær og frels mína sál,
Harrin hann hoyrir, ikki hann koyrir
syndarar frá sær, men bjargar á mál.

Ránsmann á krossi við einglanna brosi,
i ellivu tíma hann tók inn at sær,
segði tað við hann, harvið hann fríð fann,
i dag skalt tú verða i Himli við mær.

Átta teir vóru, gláðir teir fóru,
at sokja familjunum dagliga breyð,
allir teir doydu, heim blivu oyði,
eftir tey sita við sorg og við neyð.

Smábanrið móðir, um pápan so góður,
spyr nær hann kemur av útróðri heim,
mammam hon syrgir, væl hon tó byrgir,
innast i barmi tað sárandi mein.

Einans rak aftur, kærasti skattur,
móðir og systurmann hann var her á fold,
Petur i Hóli, turt fekt tú skjólið,
eina tær untist at hvila i mold.

Allir teir hinir, frændir og vinir,
saman tit vóru til sjógv og til lands,
blívu har úti við síni skútu,
Harrin oss hjálpi at geva ti ans.

Skjótt kann tað vera, Harrin kann skera,
líustráðin yvir, vit fata tað ei,
um tað ti geldur, jú fyrri jú heldur,
at sálígeitssakin kann vera oss greið.

Harrin hann troysti, tey sum han kroysti,
hansara vegir, teir fata vit ei,
Sára og lekir, hjortur hann vekir,
fyrri at rættleida fótin sum gleið.

Hvíl nú i fríði Búgvanna líði,
slopnir tit eru frá strevi og stríð,
Harrin við megi á sinum degi,
samlar teir saman fyrri æviga tíð.

Christian M. Christiansen, Porkeri

Arbeiði søkist

Alt hevur áhuga. Eri útbúgvín maskin-smíður og havi tað stóra koyrikortið. Havi stóran áhuga fyrri foto.

Tlf. 21 269 ella 89 269